

უპირებსო; „—ამის მაგიერად დაბეჭდილი უნდა ყოფილიყო, რომ „შემაილ-ფაშა წინ წამოწევას აპირებსო.“

გვრცის ბრძოლის ველიდამ

თვითისში მოსული დეპეშა „ხალხ-თა-შორის ტელეგრაფის საგენტოსა“ გვაცნობებს, რომ ოსმალოებს, დაუშლიათ ხილი, რომელსაც სილისტრია-ზე აკეთებდნენ.

ამავე „საგენტოს“ სიტყვით, პლევნისთან ამ ქამად მხოლოდ წვრიმალი შეტაკებებია ხოლმე ჩვენსა და მამან-ფაშის ჯარს შუა.

სულინთან, მდ. ღუნაიზე, როგორც დეპეშა გვაცნობებს, ამ 26 ენკრისტოვეს, ერთი მსმალოს ჯავშნიანი ხომალდი დატაკებია რუსებისაგან წყალში გაკეთებულ ლამბს, რომელსაც უფეოქია და ეს ხომალდი დაულუბავს.

ნემეცური გაზეთი „National Zeitung“ ამბობს, რომ რაღაც რუსებსა და რუმინებს პლევნისთან ამ უკანასკნელ დრომინ სულ 90,000 კაცზე მეტი არ ჰყოლიათ, ამის გამო ეს ჯარი ამ ჩინებულად გამარტებული ქალაქის, არა თუ იყრიშით ასაღებად, არამედ გარ-შემოსარტყმელადაც არ კმარიდათ; მაგრამ ახლა ამათ რუსეთიდამ გვარდიის რო დივიზია მოუყიდათ და თუ ტაროსმაც ხელი მოუწყო, შაშინ შესაძლებელია, რომ აქ რამე გაარიგოს რუსის ჯარმა.

ზერჩევ ნემეცურ გაზეთის „Presse“-ის კორელეცონდენტს ამას წინათ დენ. სკობალევი უნახავს, რომელსაც, სხვათა შორის, შემდეგი უთქვამს იმისთვის პლევნისთან უკანასკნელს შეტაკების თაობაზე:

„—12,000 კაცით მივეღით იერიშით პლევნის მისამართ ათასი კაციდამ თხი ათასი-და დამრჩა, 8,000 კაცი დამიხოცეს და დამიჭრეს. შემდეგ ახალი ჯარი მსროლებლადა ბრიგადა გამოვიყვანე წინ; ამ ბრიგადაში 3,700 კაცი იყო. მრთის სათის შემდეგ ამათგან მხოლოდ 1,700 კაცი დარჩა. მიმავ დღეს მე-16 დივიზიაში, რომელშიაც 60 აფიცერი იყო და 3,000 კაცი, რამდენიმე საათში 49 აფიცერი მოჰკლეს და 1,760 სალდათი.

„ჩემის ანგარიშით, განაგრძო ლენ. სკობელევმა, იმ ორ-სამ საათში თითო მსმალოს სალდათმა 150-ჯერ დაცალა თოვი.

„შემდეგ, როცა იძულებული ვიყვავი, რომ ჯარი უკან დამეწია, 49 ზარბაზანი მივაჭრე 600 ნაბიჯზე, მტერზე იმ განზრახვით, რომ სროლა დამეწყო და ამ

დროს ჯარს უკან დაწევა შესძლებოდა. მაგრამ ოსმალებმა ისეთი საშინელი სროლა შექმნეს, რომ ნახევარი საათის განმავლობაში ამ 49 ზარბაზანში მხოლოდ 16 ჯარია, სხვები სულ გავიცუკეს. ჩემ სახელოთ დავიწიეთ უკან და ამ დღეს იყო, რომ ჩვენი სამი ზარბაზანი ჩაუვარდათ ხელში ისმალოებსა.“

გაზეთის „გოლიც“-ში დაბეჭდილია შემდეგი დეპეშა ამ ენკრისტოვის 21-ს ბუხარესტიდამ მიღებული:

„მს მესამე დღეა, რაც რუსებისა და რუმინების ჯარები დიდ მშადებაში არიან პლევნისთან. როგორც იცით, აქ ახალი ჯარები მოვიდა და ამბობენ, რომ მომავალ კვირაში დიდ ამბებს უნდა მოველიდეთ, რაღაც რუსები ხელ-ახლად აპირებენ პლევნიზე იერიშით მისვლასაც.“

ამავე გაზეთში დაბეჭდილია სტამბოლიდამ მიღებული ტელეგრამა, რომელშიაც იწერებან, რომ იქ მსმან-ფაშისაგან ამავი მისულა, რომ რუსები თათქმის დღე-და-ღამ გვიშენენ ჩვენ პლევნაში ზარბაზებს, მაგრამ ამათს უყმარებს თითქმის არავითარი ზიანი არ მოაქს ჩვენთვისაო.

საქართველო

სამეგრელო სასამართლებელი

მრთელს სამეგრელოს სამღვდელოებას აქვს ერთი ოთხ-კლასიანი სასულიერო სასწავლებელი დაბა მარტვილში.

მს სასწავლებელი არის საუნჯე განათლებისა არამც თუ მარტოს სამეგრელოს სამღვდელოებისათვის, არამედ საერთოსათვისაც, განსაკუთრებით სენაკის მაზრაში, სადაც, გარდა სასოფლო შეკლებისა, არ არსებობს არც ერთი სასწავლებელი, რომელშიაც შეეძლოთ მიღება დასაწყისი განათლებისა თავად-აზნაურობის შეიღება; დარიბ თავად-აზნაურების შეიღები მხოლოდ ამ სასწავლებელში პპოულობენ პირებელს და უკანასკნელს იმედს თავის განათლების მიღებისას.

აქიდამ ცხადათ სხანს, თუ რა მნიშვნელობა აქვს ამ სასწავლებელს მთელი ამ ბრისოსათვის და როგორ უნდა ვცდილობდეთ ამის წარმატებაზედ.

მაგრამ, საუბედუროდ, ძრიელ ნაკლებად ვხედავთ ისეთი პირებს ჩვენში. აგრესუთი წელიწადი გადის, რაც ამ სასწავლებელში უმსგავსოდ და უხეიროდ მიდის უკველივე საქმე, თვით ზედამხედველის წყალობით, მაგრამ ამ უკანასკნელ დრომდის არა თქმულა-რა ამაზედ.

ის არის დაცემულ-დაუძლურებული სულით და ხორცით, მოკლებული იმ

ზეობითს ძალას, რომელიც მუფლებულების და აცხველებულების უზენაშეს სწავლა მიღის უსულოთ და აძაგებით; ზეობითი მხარეც შაგირდებისა თან-დათან ფუჭდება. იშვიათად იპოვით ამ სასწავლებელში შაგირდს, რომელსაც შეძლოს კანონიერად შედგენა რა-სამ ფრაზისა ქართულს ან აუსულს ენაზედ არითმეტიკიდამ არა იციან-რა.

თუ ამ პირებით მიღის, სხვა საგნებზედ რაღა უნდა ესთქვათ?

რა არის მიზეზი ამ ნაირად საქმის მიღმდინარეობისა? ამის მიზეზი არ არის არც სამღვდელოება, რომელიც საკმაოდ ძლევს სასწავლებელს მატერიალურ ძალას და არც ადგილის მდებიარეობა, სადაც ეხლა არსებობს ეს სასწავლებელი. ამის მიზეზი არის ზედამხედველი სასწავლებლისა და მასთან მსახურნი მასწავლებელი.

შეელა მასწავლებლებით თავის სარდლით, ზედამხედველით, თითქმის მუდამ დროების გატარებაზე, ქეიფზე და თავის კერძო შეძენაზედ ჰუკიქრობენ.

შეელამ კარგათ იცის, თუ რა შექედულება აქვს ბაეშვეს მასწავლებელზედ და რა ზეობითი გავლენა აქვს უკანასკნელს პირებელზედ. ბაეშვი ეერც კი წარმონდენს, შეცდება მასწავლებელი რამეში, თუ არა; ისე უყურებს მასწავლებელს, როგორც კათოლიკები წმინდა და შეუცდომელ რომის პაპას; ამიტომ მასწავლებლის ყოფაქცევას დიდი გავლენა აქვს მოსწავლებზედ. საიდამ შეუძლიანობა მოსწავლებს შეითვისონ კარგი ყოფაქცევა და ზნე, როდესაც შათი მასწავლებლები გაფუჭებულის ხასიათისანი არიან? მართული ანდაზა ამბობს: „ხარა ხართან დააბიო, ან ფერს იცვლის, ან ზესაო.“

ზედამხედვებისა ერთი კლასიან მეორეში, მიღება მათი რომელსამე კლასში ძრიელ ხშირად ქრისტიან არის დამოკიდებული ხოლმე.

რამდენიმე მასწავლებლები და მათთან ზედამხედველი ხშირად დაიარებიან სანალიროთ ათი თუთხმეტი ვერსის სიმარტეზე, სადაც არებიან რა-სამ დღეს.

ვარი არ იწერენ არც გაზეთს, არც კურნალს და არც რამე სწავლაში სახმარის წინ გვინდებს. მასწავლებელი, რომელიც არა ფერს არ კითხულობს და მუდამ არ მეცადინებს, ვერ შეიძლებს რიგიანათ თავის წმინდა თანამდებობის აღსრულებას რადგანც ის სწავლაში თან-და-თან უკან მიღის და არა წინ.

საზოგადოთ ყველა მასწავლებლები ზარმაცობენ, მაგრამ ზედამხედველმა ზარმაცობაში ყველას გადააჭარბა. მას ყო-

ველ დღეს აქვს რამდენიმე გაკვეთი-
ლები, მაგრამ კვირაში ორ-სამჯერ მე-
ტათ არ შედის კლასში და მისი გაკვე-
თილი მეოთხედი ან, დიდი რომ ესთქვათ,
ნახევარ სათა გრძელდება. ამისთან
გულ-მოდგინებისა და შრომის წარ-
მომადგენელმა ზედამხედველმა ამას წი-
ნეთ სთხოვა სამღვდელოებას, რომ ჯა-
მაგრი არ მყოფნის, მომიმატეთო!

ზარდა ამისა აგრძ ხუთი წელიწადია,
რაც ზედამხედველი არ აძლევს სამღვდე-
ლოებას ანგარიშს, თუ რამდენი ფული
შემოდის ერთი კაცის შვილებისაგან, რამ-
დენი რაზედ იხარჯება და რამდენი რჩე-
ბა. მრის-კაცის შვილებს ახდევინებენ
ყოველ წლობით თორმეტ-თორმეტ მა-
ნეთი, იმასაც ერთბაშათ პირველ შეს-
ვლაზედ. რიცხვი ერთი კაცის შვილები-
სა ყოველ წლივ ასზედ მეტია. ნუ თუ
სასწავლებელს, ამდენი სპეციალურ სა-
შუალების მქონებელს, არ უნდა ჰქონ-
დეს სწავლაში სახმარი ნივთები მაინც?

ამ უწესოებაების გამო ამ წასრულს
კინისში მოხთა უკავიოფილება ზედამხე-
დველსა და სამღვდელოების წარმომად-
გრელ წევრთა შორის. განათლებულმა
ზედამხედველმა დადი შეურაცხოფა მი-
აყენა მრთელს სამეცნიეროს სამღვდე-
ლოებას არა დასახეჭდავის სიტყვებით და
მათ წევრებსა კი საქმითაც. მს გარემო-
ება სამღვდელოების წევრთაგან მოხ-
სენდა მისს ყოვლად-უსამღვდელოესობას
იმერთის ეპისკოპოსს, და იმედია ამ მო-
კლეს ღრივში მოხდეს გამოძიება ამ სა-
ქმისა საქართველო-იმერთის სინოდის
მანტორის განკარგულებით. ვისურვებთ
მხოლოდ, რომ ეს გამოძიება მოხდეს
რიგიანად...

მეცნიერებელი

დღიური

* * * მომავალ ირშაბათის სხდომაზე
ჩენი მალაქის რჩევას, სხვათა შორის,
შემდეგ ორ საგანზე იქნება სჯა: 1) ხმო-
ვანის დ. ქ. მლიმირზოვის წინადადება-
ზე, რომ მალაქის გამგეობა (უპრავა),
რჩევისაგან ნება-დაურთველის ხარჯის
მოხდენისათვის, პასუხის-გებაში მიეცეს,
და 2) მოხსენება გამგეობისა იმის თაო-
ბაზე, რომ ამ ომიანობის განმავალო-
ბაში ბირჟის მეფუატონებს ტაქსა მო-
უმატონ.

* * * ზუშინ წინ, სექტემბრის 26-სა,
ჩენი ქალაქში მოხდა შემთხვევა, რო-
მელმანც თითქმის მთელი მალაქი აა-
ლაპარაკა:

ამ დღეს, სალაშოს 9 საათზე, სოლო-
ლაკზე, საღოვის ქუჩაზე მიმავალა აკუ-
ლისელი სომეხი ვაჭარი აკობჯან შხი-
ანცი, რომელიც ღროვებით ჩამოსულა
ქალაქში და მფენდოვის სახლში დამდ-

გარა. ზედ ამ სახლის კარებთან, ქუჩა-
ზე, იმას ვიღაც აეაზაკი, ანუ ავაზაკები,
დასცემია, და ჩაუკრავს გულში ხაჯა-
ლი. საწყალ მსხვერპლს კარებში შესვ-
ლა მოუსწერია, ერთი დაუყვირია, წაქ-
ცეულა და იქვე მომკედარა.

ზამოძიებამ ჯერ-ჯერობით, როგორც
გვითხრეს, ვერა აღმოაჩინა-რა.

ამ შემთხვევამ, სხვათა შორის, ის შე-
გვატყობინა, რომ სალამოს 8 სა-
ათიდამ 11 საათამდინ თფილისის ქუ-
ჩებში ვერასოდეს ვერც ერთს პოლიცი-
ის სალდათს (აბხოდს)ვერ ნახავთ თურმე.
მაგრამ უბედურება ეს არის, როცა არიან
დაიარებიან, მაშინაც თითქმის არაფერს
აკეთებენ ეს ჩენი დამის მცველები, რა-
დგან უმეტესი ყურადღება ამათ სამიკი-
ტოებისაკენა აქვთ მიქცეული....

* * * ხეალ და ზეგ, ე. ი. 30 ენკენის-
თვესა და 1 ღვინობისთვეს, როგორც
მოგეხსენებათ, ჩენი ხალხი მცხოვრებას
დღესასწაულობს. თუ ამისთანა ჩინებუ-
ლი ამინდი დადგა, როგორც დღეს არის,
უცველია, წელს მცხეთას დიდ-ძალი
ხალხი მოგროვდება.

* * * ჩენ გვითხრეს, რომ ნაეთლულის
გზაზე მყოფი ბარაკების ავათმყოფები
(დაჭრილი მეომრები) დიდ ყმაყოფილე-
ბას აცხადებენ თურმე უფ. რეიტერზე,
რომელიც „შიოთლის ჯერის საზოგადო-
ებისაგან“ ამორჩეულია ამ ავათმყოფების
ყურის-საგდებელად. მაგრამ ამასაც ამბო-
ბენ, რომ ამ ბარაკებში ზოგიერთი სხვა
მოსამსახურე პირები კარგად არ იქცე-
ვიანო....

„დოების“ კორესპონდენცია

ზაქათალა, 19 სექტემბერს. ამ ზაფ-
ხულში და შემოდგომაზე მქონდა შემ-
თხვევა ზაქათალის მაზრის სოფლებში
სიარულისა და უფრო ხშირად სოფელს
კაშში.

ამ სოფელში არიან გადმოსულნი
სხეა-და-სხეა ქვეყნიდგან ხუთი კაცი,
ორი შარაბალიდამ სომხები და სამი
სპარსეთიდგან ურიები, რომლებიც და-
წანულობენ ზაქათალის მაზრაში და
ატყუებენ თავიანთის ტყუილის ექიმო-
ბით საწყალს და უმეცარს ხალხსა.

12-ს ავგისტოს, ჩემს კაშში ყოფნის
დროს, შემხედა დაკვანი კახის ეკკლე-
სიისა დ. ს—ძე, მიჩენა ერთი დიდი
მუჭით ხაშაშის თესლი, და მკითხა—
ეს რა წამალი არისო. შმაწვილი მყავ-
სო თარის წლისა აეთაო და აქაურმა
ექიმმა სომეხ აკოფამ მომცაო. ვითხე
— რითი არის ყმაწვილი ავათა? — მუ-
ცულში ფარალათიაო და სისხლზედაც

გადისო, ძრიელ სისუსტეც აქვთო. — მაში-
გონია-მეთქი, უთხარი შე, ჩოტე უდი-
ხაშის თესლი საქათხულოში ესტან:
როდესაც ყმაწვილი გაჭირვეულდება
და ძილი არ მოუვა, იმას მისცემენ ნა-
ხევარ მისხალსა და დააძინება. სხვა კი
არა ვიცი-რა, რადგან ექიმი არა ვარ,
რომ სწორეთ გითხრა.

შეორე დღეს კიდევ შემხედა ის დია-
კვანი; გაჩქარებული მიღიოდა, დაფიქ-
რებული და დაღონებული. დავაყენე და
ვკითხე თავისი ყმაწვილის ამბავი.— შე-
ნი მტერი იყოს როგორც ის არისო;
გუშინ ის აქიმის წამალი დავალევინე-
თო, რომ ჩაის სტაქანიო, როგორიათაც
ექიმმა მითხრაო და დღეს ყმაწვილი ვე-
ლარ გამოგვილებიდან, და ესლა მივ-
დივარ კიდევ იმ ექიმთანა, ეგების გამო
საღიძებელი წამალი მომცესო. ის რომ
გამშორდა, მე წავედი დიაკვანის სახლში,
ყმაწვილი ვნახე; საწყალი მკვდარი ჰელ-
ნიათ და თავს დასტიროდა დედა და
შემოხვევოდნენ გარსა ქალები. ვერას-
გზით ვერ მოგრუნებინათ; მერე არ
ვიცი როგორ ქალებს შინაურულის წამ-
ლებით მოგრუნებუნათ. მე იმდენს
ხანს მოუცადე ს—ძეს, მანამ ექიმისა
მობრუნდებოდა. რომ მოეიდა, ვკითხე—
რა გითხრა შენმა ექიმმა. — მაუზრი მომ-
ცაო, ეს მოუსვით ცხეირზედაო და გა-
მოიღიძებსო! დიაკვანს ეძლიერა ფეხის-
ქირა ექიმისათვის და არ წამოსულიყო.
შემდეგ დავსტოვე დიაკვანი კაშში და
მე წამოვედი ზაქათალაში. მოსვლის უ-
მალვე მივმართო დოქტორსა და მოგახ-
სენე ყოველივე ავათმყოფოა ამ ბავშ-
ვისა და ესთხვევე სამუშალოა წამალი;
მაშინევ მომცა წამალი და გაუგზავნე
დიაკვანსა.

ზარდა ამ თეალით ნახულის შემთხვევე-
ვისა, შევიტყე რამდენიმე ამისთანა ექი-
მი მობა იმ ზემოხსენებულს მოწანწალე
ექიმებზედა.

მრით კაშში მცხოვრებელს, ხ—შეილს,
გასჩენოდა ხელის გულზედ უზალთუნის
ოდენა იარა და მიემართა ამ აკოფა
ექიმთან მოსამსახურად. ექიმს ეთხოვნა
ხუთი მანეთი; ბოლოს სამზე მორიგე-
ბულიყვნენ, და ამ თავით მიეცათ ფუ-
ლი. ექიმს ეთვე ერთ კვირაზედ მოვარ-
ჩენო. მაშინვე დაეყარა რაღაც ცხარე
წამალი ხელის-გულზედა; მაგრამ შინ
რომ მობრუნდებულიყო, ხ—შეილს და-
სიებოდა საშინლად ხელი, ასე რომ
ფეხზედ მდგომი კაცი ამ ცხარე წამალი
ლოგონათ ჩაეგდო. რამდენჯერმე გაუგ-
ზავნა აეთმყოფმა კაცი აქიმსა და სთხო-
ვა მისულიყო, ენახა; აღარც მოხედა;
ამასობაში ხელის იარა ისე გაუძნელდა,
რომ მთელი ხელი ეელი ამუშავა, პა-

